

[Kjærulff-Schmidt]

viklingen, og det er helt klart også med den baggrund, at vi i dag må tage afstand fra det forslag, der fremsættes, og de virkninger, som man mener det vil få på området inden for den almenyttige sektor.

Jeg vil godt yderligere – det er der vist lige tid til – gøre opmærksom på, at boligministeren i sit indlæg før ikke med ét ord udtalte sig om finansieringen af det nye økonomiske eventyr, man nu kaster sig ud i med yderligere statsudgifter på 1½ mia kr.; der var ikke ét ord om, hvor pengene skulle komme fra. Denne relativt væsentlige oplysning, som man dog skulle synes det var, mangler folketinget stadig væk som et led i sit beslutningsgrundlag, og jeg efterlyser, at boligministeren udtaler sig – gerne meget grundigt – om dette spørgsmål, for det kan dog ikke være helt uden interesse, hvor de 1½ mia kr. skal hentes fra: gennem statslån, gennem skatteudskrivning eller hvordan?

Dræbye (RV):

Når man hører kritik som den, hr. Fogh Rasmussen kom med i sit indlæg, nemlig at regeringen og forligspartierne tramper ad nedtrampede stier, at de har fremsat en række forslag, som kun indeholder lapperier, og at man nu skal tage fat ved nældens rod, ja, så spændes forventningerne jo til de konkrete forslag, som så må komme ud af en sådan optakt.

Hvad er det så for konkrete forslag, hr. Fogh Rasmussen kom med? Ja, han sagde, at der skulle ske en forbedring af realkreditfinansieringen, eller nøjagtig det samme, som indgår i de forslag, regeringen og forligspartierne har fremsat. Han sagde, at der skulle laves stødpuder til sikring af stabiliteten i byggeaktiviteten, og det er netop sådanne stødpuder, der er etableret i form af ordningerne om tilskud til energibesparende foranstaltninger, vedligeholdelse og forbedring.

Så sagde hr. Fogh Rasmussen, at der skulle føres en fornuftig økonomisk politik, så vi fik en lavere rente. Det er altså hr. Fogh Rasmussens konkrete bud på, hvorledes vi skal løse byggeriets problemer, at vi skal have en fornuftig økonomisk politik med en lavere rente. Mere alment og uforpligtende kan man næppe udtrykke det. Hr. Fogh Rasmussen ved jo udmærket godt, at det netop er forligspartiernes og regeringens sigte, at

der etableres en sådan politik, men hr. Fogh Rasmussen går ikke ind på de mange konkrete forslag, som nu i øvrigt er lavet for at udmønte en sådan til gavn for byggeriet og byggebranchen. Jeg kan også forstå på hr. Fogh Rasmussen, at han er ret alene i sin kritik, for hr. Keld Andersen sagde: vi skal ned på en byggeaktivitet på 20.000 boliger. Hr. Fogh Rasmussen sagde: vi har fået en alt for stor nedgang i nybyggeriet. Og så gentager hr. Fogh Rasmussen, at det, som er foreslået, er alt for belastende for statsfinanserne. Jeg vil godt se på et af de konkrete forslag, som hr. Fogh Rasmussen ikke stillede her fra talerstolen, men som han har stillet i offentligheden, og som er refereret i flere blade, nemlig forslaget om at gennemføre en udvidelse af vedligeholdelsesfradraget til 10.000 kr. dokumenterede omkostninger.

Det er jo sådan, at den samlede vedligeholdelsesaktivitet er af størrelsesordenen 3–4 mia kr., og selv et meget optimistisk skøn over, hvor meget nyt arbejde der ville være i en sådan ordning, siger, at det højst er halvdelen. Det betyder altså, at man for halvdelens vedkommende vil skulle finansiere allerede eksisterende arbejder, og det betyder, at der i det mindste vil rulle – med en gennemsnitlig beskatning på 50 pct. – 800–1.000 mill. kr. ud af statskassen ved en sådan ordning, til gavn for ingenting, som tilskud til arbejder, der alligevel ville være blevet udført. Dokumentation for dette kan hr. Fogh Rasmussen finde i materialet udarbejdet af Håndværksrådet, som jeg har mærket mig at hr. Fogh Rasmussen har studeret ved tidligere lejligheder.

Fru Anne Grete Holmsgård siger kortfattet noget i retning af, at andelsboliger kun er for de rige. Jeg synes, at fru Anne Grete Holmsgård giver udtryk for en mangel på fantasi, som jeg godt kan afhjælpe lidt. Der er da ikke noget til hinder for, at man kombinerer den egenandel på 20 pct., som man skal indskyde i en andelsboligforening, med en sparelåneordning, sådan at man i løbet af en tre år ved en opsparing på 300–400 kr. om måneden kan sikre sig den andel, som skal til for at få et samlet provenu på de 70.000 kr., som fru Anne Grete Holmsgård sagde skulle til som egenfinansiering. Det er ikke uoverkommeligt for folk med almindelige lønmodtagerindkomster at nå op på en opsparing til boligformål på 300–400 kr. om måneden